

Ministeren kender selvfølgelig Børsens Nyhedsmagasin og ved, at en god ven af kapitalen og også en god ven af regeringens politik på området, økonomiprofessor Niels Thygesen, som er en af kræfterne bag Den Økonomiske og Monetære Union, direkte siger – og det er et citat fra Børsens Nyhedsmagasin: »Det bliver en hvepserede at stikke hånden ned i, så det er klart, at man forsøger at udskyde debatten.«

Og det er jo det samme – det må ministeren vel erkende – som står i dagens udgave af dagbladet Information, hvor en højtstående finsk embedsmand er citeret for at sige, at forslaget om at ændre sammensætningen af styrelsesrådet i Den Europæiske Centralbank, så de mindre lande får mindre at skulle have sagt, er noget, der bliver udskudt for ikke at genere den danske folkeafstemning. Det kræver vist en kommentar fra ministeren.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger, at det kan da ikke tænkes, at der bliver lavet nye regler i Traktaten. Jo, det kan det faktisk godt. Vi ved jo, at nu er de på vej, og vi ved selvfølgelig også, at de ikke bliver en realitet før efter den 28. september af hensyn til den danske regerings kampagne for et ja her i landet.

Men vi ved jo også godt, at der bliver lavet et kompromis efter den 28. september, og så vil jeg godt spørge ministeren: Kan vi få en garanti i dag fra ministerens side for, at hvis det spørgsmål kommer ind i den nye Nicetraktat og hvis det indgår i et kompromis, vil den danske regering nedlægge veto, så der ikke kommer nogen ny traktat? Hvis ministeren vil sige til Folketinget her i dag, at sådan bliver det, altså at der kommer et dansk veto, er det klart, at vi må tage det til efterretning, og så skal vi nok lade være med at genere ministeren mere med det spørgsmål. Men hvis ministeren ikke kan svare klart, ved vi, der er ugler i mosen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan altså ikke gøres ansvarlig for, hvad en højtplaceret finsk embedsmand – sådan tror jeg det var hr. Frank Dahlgaard sagde – har udtalt, men jeg vil gerne være ansvarlig for det, jeg selv udtaler. Det andet kan jeg ikke forholde mig til.

Jeg kan sige til hr. Frank Dahlgaard, at hele spørgsmålet om ØMU-kapitlet i Traktaten er ikke med på regeringskonferencebordet. Det er

ikke rejst, det er min vurdering, at det ikke bliver rejst, og det er også min vurdering, at alle regeringer vil undgå at rejse det spørgsmål, fordi kapitlet er ganske glimrende, som det er, og der er intet grundlag for at begynde at pille enkeltdele ud af det.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg sagde ikke – nogle gange er det lidt svært på grund af akustikken herinde at høre helt præcist, hvad der bliver sagt – at det ikke behøvede at medføre en svækkelse ved en traktatændring. Jeg sagde, at det kræver en traktatændring, hvis man skal ændre sammensætningen af ECB's styrelsesråd, men at det kræver enstemmighed at ændre den.

Så spurgte hr. Keld Albrechtsen, om regeringen vil nedlægge veto over for den samlede Nicetraktat, hvis der kommer ændringer vedrørende dette spørgsmål ind i sagen, altså om regeringen vil nedlægge veto, hvis spørgsmål, der vedrører ændringer af styrelsesrådssammensætningen i ECB, kommer op. Jeg kan ikke sige, at vi dermed vil nedlægge veto mod den samlede traktat, det løfte kan jeg ikke give; men det punkt kommer jo ikke med i traktaten, hvis der bliver nedlagt veto.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, at ministerens svar er utilfredsstillende på baggrund af artiklen i dag i Information, hvor der helt klart står, at det her er noget, der skal holdes hen til efter den danske folkeafstemning for ikke at genere EU-tilhængerne.

Professor Niels Thygesen siger, at det er en hvepserede, men at det er et problem, som må tages op, og han sammenligner det med den amerikanske centralbank, hvor der jo sidder et begrænset, et overskueligt antal medlemmer omkring bordet i et tilsvarende styrelsesråd, og sådan må det også være her.

Frankrig og Tyskland er bekymrede, og det fremgår af de to artikler. De vil ikke have, at et flertal af mindre lande kan gennemtrumfe en rentepolitik og en pengepolitik, som er i strid med tyske og franske interesser.

Så derfor er der selvfølgelig et problem her, og det må ministeren medgive. Det er et problem, som trænger sig på, og som må løses, også selv om det bliver efter den danske folkeafstemning, for så vil det vise sig, at vi får reduceret vores indflydelse. De store lande vil have fast plads ved bordet, og de små lande kan en gang imellem få lov til at være med. Sådan forholder det sig vist.